

[Anker Lau.]

kendskab med atmosfæren i de administrationskredse, som man beskæftiger sig med.

Jeg fik ikke indtrykket af, at varedirektoratet er en institution, der har travlt. Det kan være en tilfældighed, men ret mange kunder var der ikke i butikken. Jeg fik snarere indtryk af, at det var en institution, der — delvis i alt fald — opretholdes ved en række sekundære opgaver, statistik, arkivering, og hvad der kan være af sådanne ting, og bl. a. ved at udføre et ikke ubetydeligt arbejde for andre af statens institutioner. Nu er det ikke udvalgets opgave at blande sig direkte i administrationen. Det er ministerens ansvar. Det er naturligvis heller ikke muligt ved et kort besøg at stille forslag om rationalisering af dette eller hint. Men det vil måske have undret adskillige, som har været der, at der bruges 70 personer alene til udarbejdelse af statistik. Her er vi da også stødt på et område, hvor en ændring må ske. Det blev nemlig oplyst for os, at varedirektoratet udfører et ret betydeligt arbejde af denne art for nationalbanken, statistisk departement o. s. v., og at man gør det gratis. Udvalget har nu fået tilsagn om, at en nærmere undersøgelse af dette arbejdes omfang vil finde sted. Det må selvfølgelig betales og beløbene bruges til nedsættelse af de gebyrer, som erhvervslivet må betale for bevillinger. Må jeg i denne forbindelse have lov at henstille, at man overvejer, om det ikke var retfærdigt helt at stryge gebyret, hvor der er tale om fri bevillingsudstedelse; det drejer sig jo der om en bevillingsform, der vel mere opretholdes af administrative grunde end af hensyn til importbegrænsning.

Foruden dette er der tre områder af lovens administration, som jeg har fremdraget i udvalget, og på hvilke det er af afgørende betydning for mit parti at der nu skabes klarhed. Dette lod sig ikke gøre i udvalget, og det er derfor nødvendigt, at jeg nu ved anden behandling redegør for mit partis syn på disse tre områder, der kort er nævnt i den særbetænkning, vi har afgivet. For det første ønsker vi, at det klart fastslås, at denne lov ikke er nogen beskyttelseslov og således ikke kan bruges til beskyttelsesmæssige formål. Vi kan ikke have, at man kan bruge denne lov

blot til at holde konkurrencen ude og således beskytte et hvilket som helst omkostningsniveau, som man arbejder sig op til. Sidste år drøftede vi også dette forhold ved andenbehandlingen, men vi kunne ikke komme længere end til, at den højtærede handelsminister udtalte (folketingstidende 1954—55 sp. 1384):

„Med hensyn til administrationen af vareforsyningsloven skal jeg bemærke, at betalingsbalancen og de øvrige foreliggende handelspolitiske forhold er af afgørende betydning for denne lovs administration.“

Jeg bemærkede dengang, at denne udtalelse jo ikke ligefrem udmærkede sig ved klarhed, og jeg tror ikke, vi kan nøjes med dette. Der står udtrykkelig i lovens formålsparagraf, at dens formål er at sætte ministeren i stand til at træffe de af de herskende ekstraordinære forhold nødvendiggjorte foranstaltninger med hensyn til at ordne landets betalingsforhold overfor udlandet. Her tales således ikke med et ord om øvrige handelspolitiske forhold, der kan være afgørende for lovens administration. Jeg må derfor anmode den højtærede minister om at redegøre for, hvad der her er tænkt på; thi lovens ord om formålet forekommer mig i virkeligheden at være klare nok. Uklarheden skyldes administrationen og ikke lovens tekst.

I udvalget har vi, hvad jeg udtrykte ønske om ved første behandling, fået de bundne lister forelagt, og selvom det ikke altid er let at se, hvad grunden er til, at en række varer slet ikke kommer ind i landet eller kun i meget små mængder, er der dog meget, der tyder på, at det ville være svært at finde anden forklaring end beskyttelse. At en række varer tillades importeret, blot ikke i detailpakninger, kan vist næppe forklares med valutahensyn. At man favoriserer hvedeimporten på melimportens bekostning, til trods for at branchen har kunnet påvise en valutarisk fordel ved melimporten, kan vel heller ikke begrundes med betalingsbalancen. Men jeg skal iøvrigt ikke gå i detaljer, omend der er mange af dem; det vækker altid uro i brancherne, når deres forhold fremdrages her, og det skal jeg derfor lade være med.

Der er dog et område, som ved så mange andre lejligheder har været fremme for